Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies

களஞ்சியம் - சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு இதழ்

https://ngmtamil.in/

Article Type: Original Research Article

The 'Confidante's Utterance' in Devaram within the Agapporul Tradition

Dr. A. Atheeswari *

Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

* Correspondence: Email: sumasumathi930@gmail.com

Received: 22-12-2025; **Revised**: 24-01-2026; **Accepted**: 27-01-2026; **Published**: 01-02-2026

Abstract: In the history of Tamil literature, the Bhakti movement was not merely a religious revival; it was a literary revolution that elevated the Agapporul (interior/love) traditions of the Sangam era to a divine dimension. This article extensively examines the Agapporul tradition known as the 'Thozhi Kootru' (Confidante's Utterance) occurring in the Thevaram hymns, which hold a primary place in the Saiva Thirumurais. The article explains, with a philosophical background, how the character of the Thozhi (confidante), who acted as a shield for the lovers' clandestine and marital love in Sangam literature, transforms into a symbol of the 'Acharya' or 'Guru' who guides the soul toward God in Thevaram. Specifically, it logically discusses how the confidante announces to the world the mental changes, physical emaciation, and the journey toward God of the heroine (the soul) in the hymns of Thirugnanasambandar and Thirunavukkarasar. The article proves that the Agapporul tradition is utilized as a tool to explain the three realities of Saiva Siddhanta: Pati (God), Pasu (Soul), and Pasam (Bondage). Furthermore, this study concludes by comparing the subtle differences and similarities between the Sangam-era confidante and the Bhakti-literature confidante through tables.

Keywords: Thevaram, Agapporul Tradition, Thozhi Kootru (Confidante's Utterance), Saiva Siddhanta, Nayaki-Nayaka Bhava (Beloved-Lover concept), Symbol of the Acharya, Thirugnanasambandar, Thirunavukkarasar, Three Realities (Mupporul Unmai), Philosophy.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

https://doi.org/10.63300/tirjts05sp01202605

அகத்துறை மரபில் தேவாரத்தில் தோழி கூற்று: சைவ சித்தாந்தப் பேரின்பக் காதலும் ஆசாரியக் குறியீடும்

***முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி,** இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை.,
மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இயக்கம் என்பது வெறும் சமய எழுச்சி மட்டுமல்ல; அது சங்க காலத்தின் அகப்பொருள் மரபுகளைத் தெய்வீகப் பரிமாணத்திற்கு உயர்த்திய ஒரு கலைப் புரட்சியாகும். இக்கட்டுரை, சைவத் திருமுறைகளில் முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றுள்ள தேவாரப் பாடல்களில் பயின்று வரும் 'தோழி கூற்று' (Confidante's Utterance) என்னும் அகத்துறை மரபை விரிவாக ஆராய்கிறது. சங்க இலக்கியத்தில் காதலர்களின் களவிற்கும் கற்பிற்கும் அரணாக விளங்கிய தோழி கதாபாத்திரம், தேவாரத்தில் ஆன்மாவை இறைவனிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் 'ஆசாரியர்' அல்லது 'குருவின்' குறியீடாக எவ்வாறு மாற்றம் பெறுகிறது என்பதை இக்கட்டுரை மெய்யியல் பின்புலத்துடன் விளக்குகிறது. குறிப்பாக, திருஞானசம்பந்தர் மற்றும் திருநாவுக்கரசர் ஆகியோரின் பாடல்களில் தலைவியின் (ஆன்மாவின்) மனமாற்றங்கள், உடல் மெலிவு மற்றும் இறைவனை நோக்கிய அவளது பயணத்தைத் தோழி எவ்வாறு உலகிற்கு அறிவிக்கிறாள் என்பது தர்க்கரீதியாக விவாதிக்கப்படுகிறது. சைவ சித்தாந்தத்தின் பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள் உண்மைகளை விளக்கும் கருவியாக அகப்பொருள் மரபு கையாளுவதை இக்கட்டுரை மெய்ப்பிக்கிறது. மேலும், சங்க காலத் தோழிக்கும் பக்தி இலக்கியத் தோழிக்கும் இடையிலான நுட்பமான வேறுபாடுகள் மற்றும் ஒற்றுமைகளை அட்டவணைகள் மூலம் ஒப்பிட்டு, இவ்வாய்வு நிறைவு பெறுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

தேவாரம், அகத்துறை மரபு, தோழி கூற்று, சைவ சித்தாந்தம், நாயகி-நாயக பாவம், ஆசாரியர் குறியீடு, திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், முப்பொருள் உண்மை, மெய்யியல்.

---

1. முன்னுரை: பக்தி இலக்கியத்தில் அகப்பொருள் மரபு

தமிழ் இலக்கியத்தின் வேர்கள் சங்க காலத்தில் நிலைபெற்றுள்ளன. காதலும் வீரமும் அதன் இரு கண்களாகத் திகழ்ந்தன. அகப்பொருள் மரபு என்பது மனிதர்களுக்கு இடையிலான உணர்ச்சிப் பூர்வமான உறவுகளைப் பல்வேறு திணைகளின் அடிப்படையில் பாடுவதாகும். காலப்போக்கில், கி.பி. 7-ஆம்

நூற்றாண்டில் தோன்றிய பக்தி இயக்கம், இந்த அகப்பொருள் மரபைத் தன்னகப்படுத்திக் கொண்டது. இறைவனைத் தலைவனாகவும், ஆன்மாவைத் தலைவியாகவும் கொண்டு பாடப்படும் 'நாயகி-நாயக பாவம்' (Bridal Mysticism) என்னும் உத்தி பக்தி இலக்கியத்தின் உயிர்நாடியாக மாறியது.

சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில், உயிர் இறைவனை அடையத் துடிக்கும் நிலையைப் பக்திப் பாடல்கள் ஆழமாகப் பதிவு செய்கின்றன. ஆன்மாவின் இறைப்பற்றை ஒரு தலைவியின் காதலாக உருவகப்படுத்திப் பாடுவது நாயன்மார்களின் பக்திச் சிறப்பின் வெளிப்பாடாக அமைகிறது. இத்தகு அகத்துறைப் பாடல்களில் 'தோழி' என்னும் கதாபாத்திரம் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் தோழியானவள் தலைவியின் ஆக்கத்திற்காகவே பாடுபடுபவளாகக் காணப்படுகிறாள். அதே மரபு தேவாரத்திலும் தொடர்ந்தாலும், அதன் நோக்கம் லௌகீகத் திருமணத்திலிருந்து (Marriage) பேரின்ப வீடுபேறாக (Salvation) மாற்றம் கொள்கிறது.

சைவ சித்தாந்தத்தின் இறை மற்றும் ஆன்ம உறவை இணைப்பதற்கான பாலமாகத் தேவாரத்தில் அமைந்த அகத்துறைப் பாடல்கள் அமைகின்றன. இப்பாடல்கள் இறைவனை அடையும் ஆன்மாவின் பக்திக் காதலை ஆழமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. அவ்வகையில் தலைவியின் மன உணர்வினை வெளிப்படுத்தும் தோழியின் கூற்றுக்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. தோழி என்பவள் பக்தி இலக்கியத்தில் ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பெண்ணாக உருவகப்படுத்தப்படுகிறாள். தலைவி இறைவனிடம் கொண்டிருக்கும் தீவிரக் காதலால் பித்துப்பிடித்து அலைவதையும், அதன் விளைவுகளையும் புலப்படுத்துவது தோழியின் கடமையாக இருக்கின்றது.

2. சங்க இலக்கியத் தோழியின் ஆளுமையும் அதன் செல்வாக்கும்

தேவாரத் தோழியைப் புரிந்துகொள்ள, சங்க இலக்கியத் தோழியின் நிலையை அறிவது அவசியமாகும். சங்க அக இலக்கியங்களில் தோழி (Confidante) என்பவள் தலைவன் மற்றும் தலைவிக்கு இணையாக ஒரு வலிமையான ஆளுமையாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். தொல்காப்பியம் மற்றும் எட்டுத்தொகை நூல்களில் தோழி என்பவள் காதலுக்குப் பாதுகாப்பு அரணாகவும், அறிவுரை வழங்குபவளாகவும் விளங்குகிறாள்.

2.1 களவிலும் கற்பிலும் தோழியின் பங்கு

தோழி, தலைவியின் உளநிலையை அவளது தோற்றம் மற்றும் ஒழுக்கம் வழியாக உய்த்துணரும் வல்லமை பெற்றவள். அவள் தலைவியின் காதலைப் பெற்றோர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் 'அறத்தொடு நிற்றல்' (Arathodu Nitral) என்னும் உத்தியைக் கையாள்கிறாள். மேலும், தலைவன் திருமணத்தை நீட்டிக்கும்போது 'வரைவு கடாதல்' (Varaivu Kadathal) மூலம் அவனை விரைந்து மணம் புரியத் தூண்டுகிறாள்.

2.2 ஆளுமைப் பண்புகள்

தோழி என்பவள் செவிலித்தாயின் மகளாகவும், தலைவியின் உடன் பிறந்தவளாகவும் கருதப்படுகிறாள். அவள் சொற்களில் சிறந்தவளாகவும், செயல்களில் வல்லவளாகவும், நுட்பமான அறிவுடையவளாகவும் விளங்குகிறாள். இத்தகைய சங்க காலத் தோழியின் ஆளுமைப் பண்புகளே, பக்தி இலக்கியத்தில் ஒரு குருவின் அல்லது ஆசாரியரின் நிலைக்கு உயர்த்தப்படுகின்றன.

அம்சம்	சங்க காலத் தோழி	பக்தி இலக்கியத் தோழி
உறவு நிலை	மானுடத் தலைவியின் உற்ற நண்பி	ஆன்மாவின் (தலைவி) வழிகாட்டி
முதன்மை நோக்கம்	இல்லற வாழ்வு (Marriage)	இறை அனுபவம் (God-realization)
ஆளுமைக் குறியீடு	பாதுகாப்புக் கவசம்	ஆசாரியர் (Spiritual Preceptor)
முக்கிய நிகழ்வு	அறத்தொடு நிற்றல்	இறைவனிடம் பரிந்துரைத்தல்
தத்துவக் குறியீடு	லௌகீகத் தூது	அருள் சக்தி (Divine Grace)

3. சைவ சித்தாந்தப் பின்புலமும் தோழி குறியீடும்

சைவ சித்தாந்தம் 'பதி' (Lord), 'பசு' (Soul), 'பாசம்' (Bond) ஆகிய முப்பொருள்களின் அநாதித் தன்மையை விளக்குகிறது. இந்தத் தத்துவ மரபில், ஆன்மா அறியாமை என்னும் ஆணவ இருளில் மூழ்கியுள்ளது. இந்த இருளை நீக்கி இறைவனை அடையச் செய்வதற்கு ஒரு வழிகாட்டி தேவைப்படுகிறார். அவரே 'ஆசாரியர்' அல்லது 'குரு' எனப்படுகிறார்.

3.1 ஆசாரியராகத் தோழி

தேவாரத்தில் தோழி என்பவள் ஆன்மாவிற்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலான பிணைப்பை அழகுற விளக்கும் ஒரு படிநிலையாக விளங்குகிறாள். சைவ சித்தாந்தத்தின்படி, இறைவன் குருவின் வடிவில் வந்து ஆன்மாவுக்கு ஞானத்தை வழங்குகிறான். அகத்துறைப் பாடல்களில் தோழி செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் ஆசாரியர் செய்யும் பணிகளுக்கு ஒப்பாகும்:

1. **தலைவியின் மாற்றத்தை உணர்தல்:** ஆன்மா பக்குவப்படுவதைக் குரு அறிவது போல, தலைவியின் மன மாற்றத்தைத் தோழி அறிகிறாள்.

2. **இறைவனின் பெருமையைக் கூறுதல்:** ஆன்மாவுக்கு இறைவனின் இயல்புகளைக் குரு உணர்த்துவது போல, தோழி இறைவனின் அழகையும் புகழையும் எடுத்துரைக்கிறாள்.

3. **தலைவியின் நிலையைப் பரிதாபப்படுதல்:** ஆன்மா உலகத் துன்பங்களில் சிக்கித் தவிப்பதைக் கண்டு குரு இரங்குவது போல, தோழி தலைவியின் இரக்க நிலைக்கு வருந்துகிறாள்.

4. **இறைவனிடம் வேண்டுதல்:** ஆன்மாவை ஏற்று அருள்புரியுமாறு இறைவனிடம் குரு வேண்டுவது போல, தோழி தலைவனிடம் அருளுமாறு வேண்டுகிறாள்.

3.2 முப்பொருள் உண்மையின் வெளிப்பாடு

தேவார அகத்துறைப் பாடல்களில் தலைவன் என்பது பதியைக் குறிக்கிறது. தலைவி என்பது பாசத்தினால் (ஆணவம், கன்மம், மாயை) கட்டுண்ட பசுவைக் குறிக்கிறது. தலைவி தன் அடையாளத்தை இழந்து இறைவனிடம் ஒன்றரக் கலக்கும் நிலை 'முத்தி' நிலையைக் குறிப்பதாகும். இத்தகு தத்துவ நுட்பங்களைத் தோழி கூற்றுக்களின் வழி சைவத் திருமுறைகள் பதிவு செய்துள்ளன.

4. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் தோழி கூற்று: திருவானைக்கா ஆய்வு

திருஞானசம்பந்தர் தனது இரண்டாம் திருமுறையில் அகத்துறை மரபுகளைச் செழுமையாகக் கையாண்டுள்ளார். குறிப்பாக, திருவானைக்கா பதிகத்தில் (2:23) தோழியின் கூற்றாகச் சில பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இப்பாடல்களில் தலைவி இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரித்து உருகும் நிலையினைத் தோழி விவரிக்கிறாள்.

4.1 இறைவனின் அழகும் தலைவியின் ஏலமும்

தலைவியின் மனநிலையை அறிந்த தோழி, தலைவனுக்கு அவளது நிலையை எடுத்துரைக்கிறாள். தலைவி இறைவனை 'அழகா' என்று அழைத்து ஏங்குகிறாள்.

> "மழையார் மிடறா மழுவா ளுடையாய் உழையார் கரவா உமையாள் கணவா விழவா ரும்வெண்நா
> வலின்மே வியரும் அழகா எனும்ஆ யிழையாள் அவளே"

இப்பாடலில் 'மழையார் மிடறா' என்பது நஞ்சை உண்டதால் கறுத்த இறைவனின் கழுத்தைக் குறிக்கிறது. மேகம் எவ்வாறு கைம்மாறு கருதாமல் மழை பொழிகிறதோ, அவ்வாறே இறைவனும் உயிருக்கு அருள் செய்கிறான் என்பது இதன் உட்பொருள். இறைவனை 'அழகா' என்று அழைத்து ஏங்கும் தலைவியின் நிலையைத் தோழி இங்கே பதிவு செய்கிறாள். தோழி இறைவனிடம் தலைவியின் அடையாளத்தைச் சொல்லும்போது, அவள் வெறும் பெண் அல்ல, இறைவனின் திருநாமத்தையே எப்போதும் உச்சரிக்கும்

'ஆயிழை' (அணிகலன் அணிந்தவள்) என்று குறிப்பிடுகிறாள்.

4.2 தலைவியின் உடல் மெலிவும் தோழியின் முறையீடும்

தலைவன் (இறைவன்) தலைவிக்கு அருளாதிருத்தல் முறையன்று என்பதைத் தோழி குறிப்பாக உணர்த்துகிறாள். அவள் தலைவியின் உடல் தளர்ச்சியைக் கண்டு வருந்துகிறாள்:

> "செங்கட் பெயர்கொண் டவன்செம் பியர்கோன் அங்கட் கருணை பெரிதா யவனே வெங்கண் விடையா யெம்வெண்நா வலுளாய் அங்கந் தயர்வா யினள்ஆ யிழையே"

இப்பாடலில் 'அங்கந் தயர்வா யினள்' என்பது பிரிவினால் ஏற்படும் உடல் மெலிவைக் குறிக்கும். ஆன்மா இறைவனின் கருணையை (அருள்) பெறாத நிலையில் தளர்ச்சியடையும் என்பதை இது உணர்த்துகிறது. திருஞானசம்பந்தர் இப்பாடலில் கோச்செங்கட்சோழ நாயனாரின் வரலாற்றையும் (செம்பியர்கோன்) இறைவனின் கருணையையும் இணைத்துப் பாடியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

5. திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் தோழி கூற்று: ஆன்மீகப் பித்து நிலை

திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்) தனது பாடல்களில் அகத்துறை மரபை மிக ஆழமான மெய்யியல் நோக்கில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவரது 'திருவாரூர்த் திருத்தாண்டகம்' ஒரு பெண்ணின் காதல் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளைத் தோழி கூற்றின் வழியாக விளக்குகிறது.

5.1 காதல் வளர்ச்சியின் எட்டுப் படிநிலைகள்

தலைவி தலைவனது பெயர் கேட்பது முதலாகத் தலைவன்பாற் காதல் கொண்டு, படிப்படியாக அவனைப் பற்றி அறியுந்தொறும் காதல் முற்றிப் பிச்சியாக மாறினாள் என்று தோழி விவரிக்கிறாள். இது ஆன்மா இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் 'ஞானப் பயணம்' ஆகும்.

> "முன்னை அவனுடைய நாமாங் கேட்டாள் மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டான் பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள் பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சியானாள் அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள் அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தைத் தன்னை மறந்தாள்தன் நாமங் கெட்டாள் தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே "

இப்பாடல் திருவாரூர்த் திருத்தாண்டகத்தில் ஏழாவது பாடலாக அமைந்துள்ளது. இதில் ஒரு பெண்ணின் காதல் வளர்ச்சி பின்வருமாறு பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது:

1. **நாமாங் கேட்டாள்:** இறைவனின் திருநாமத்தைக் கேட்டல் (கேட்டல் - சிரவணம்).

2. **வண்ணங் கேட்டாள்:** இறைவனின் திருவுருவத்தைப் பற்றி வினவுதல்.
3. **ஆரூர் கேட்டாள்:** இறைவன் உறையும் இடத்தைத் தேடுதல்.
4. **பிச்சியானாள்:** உலக அறிவை இழந்து பக்திப் பரவசத்தில் ஆழ்ந்தல்.
5. **பெற்றோரை நீத்தாள்:** உலகப் பற்றுக்களைத் (பாசம்) துறத்தல்.
6. **ஆசாரத்தை அகன்றாள்:** உலகியல் நெறிகளைக் கடந்து செல்லுதல்.
7. **தன்னை மறந்தாள்:** 'யான்' என்னும் அகங்காரத்தை (Ego) ஒழித்தல்.
8. **தாள் தலைப்பட்டாள்:** இறைவனின் திருவடியில் ஒன்றரக் கலத்தல் (முக்தி).

இப்பாடல் ஆன்மா இறைவனை அடையும் எதார்த்தமான நிலைகளைத் தோழி கூற்றின் மூலம் மிகத் துல்லியமாக விளக்குகிறது. 'தன்னை மறத்தல்' என்பது சைவ சித்தாந்தம் கூறும் 'தற்போதம்' நீங்கிய நிலையாகும்.

5.2 சரணாகதித் தத்துவம்

தலைவனின் அன்பில் திளைத்து, அவனுக்குத் தன்னையே தரத்துடிக்கும் தலைவியின் நிலையைத் தோழி பின்வருமாறு கூறுகிறாள்:

> " கண்ப னிக்குங்கை கூப்புங்கண் மூன்றுடை நண்ப னுக்கெனன நான்கொடுப் பேனெனும் வண்பொன் னித்தென் வலஞ்சுழி மேவிய பண்ப னிப்பொனைச் செய்த பரிசிதே”

இறைவனின் திருமுன் ஆன்மா கொள்ளும் உருக்கமான நிலையைத் தோழி பதிவு செய்கிறாள். கண்களில் நீர் மல்குவதும், கைகள் தானாகக் கூப்புவதும் பக்தியின் புற அடையாளங்கள் ஆகும். "நண்பனுக்கு நான் எதைக் கொடுப்பேன்?" என்று தலைவி வினவுவது, தனது உடைமை அனைத்தையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கும் 'சரணாகதி' (Total Surrender) பண்பைக் காட்டுகிறது.

---

6. மெய்யியல் பகுப்பாய்வு: தோழி, ஆன்மா மற்றும் இறைவன்

தேவாரத்தில் தோழி என்பவள் தலைவியையும் தலைவனையும் அதாவது உயிரையும் இறைவனையும் இணைக்கிச் சேர்ப்பவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். இத்தொடர்பு 'ஆத்ம விவாகம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

6.1 பாச நீக்கமும் தோழியின் உதவியும்

சைவ சித்தாந்தத்தின்படி, ஆன்மா ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களால் பிணிக்கப்பட்டுள்ளது. தோழி, தலைவியைத் தாயிடமிருந்தும் ஊரார் அலரிலிருந்தும் விடுவித்துத் தலைவனிடம் சேர்ப்பது, ஆன்மாவை மும்மலப் பிணிப்பிலிருந்து விடுவிப்பதைக் குறிக்கிறது. சங்க இலக்கியத்தில் தோழி காதலுக்கு உதவி புரிவது போல, பக்தி இலக்கியத்தில் அவள் ஆன்மீக விடுதலைக்கு (Mukthi) வித்திடுகிறாள்.

தத்துவ உறுப்பு	**அகத்துறை உருவகம்**	**தத்துவ விளக்கம்**
பதி (Pati)	தலைவன் (இறைவன்)	நிமித்த காரணம்; அருள் புரிபவன்
பசு (Pasu)	தலைவி (ஆன்மா)	பக்குவமடைந்து இறைவனை நோக்குபவள்
பாசம் (Pasa)	அன்னை, தந்தை, ஆசாரம்	ஆன்மாவைத் தளைக்கும் கட்டுகள்
குரு (Guru)	தோழி	ஆன்மாவின் பக்குவத்தை இறைவனுக்கு அறிவிப்பவள்
அருள் (Grace)	தோழியின் கூற்று / பரிந்துரை	பதியையும் பசுவையும் இணைக்கும் சக்தி

6.2 உளவியல் நோக்கு

தோழி, தலைவியின் மனநிலையை உய்த்துணரும் ஆற்றல் கொண்டவள். இது ஒரு ஞான ஆசிரியருக்குரிய மனோதத்துவ அறிவாகும் (Psychological Insight). தலைவியின் 'பித்து நிலை' என்பது உலகினருக்குப் பைத்தியக்காரத்தனமாகத் தெரிந்தாலும், தோழிக்கு அது இறைக்காதலின் முதிர்ச்சியாகத் தெரிகிறது. இத்தகைய உளவியல் மாற்றங்களைத் தோழி கூற்றுக்களே உலகிற்குச் சரியாக எடுத்துரைக்கின்றன.

7. சங்க இலக்கியம் vs தேவாரம்: தோழி கூற்றில் மரபுத் தொடர்ச்சியும் மாற்றமும்

சங்கத் தமிழின் அகப்பொருள் செழுமையையும், சைவத் திருமுறைகளில் தேவாரத்தில் பக்தி மணம் கமழும் நெறியையும் இணைக்கும் பாலமாகத் தோழி கூற்றுத் திகழ்கிறது. இம்மாற்றங்களை விரிவாகப் பின்வரும் அட்டவணை விளக்குகிறது.

அம்சம்	சங்கத் தோழி மரபு	தேவாரத் தோழி மரபு
பின்னணி	குறிஞ்சி, முல்லை முதலிய ஐந்திணைகள்	திருத்தலங்கள் (ஆரூர், வலஞ்சுழி, ஆனைக்கா)
காதல் வகை	மாந்தர்களுக்கு இடையிலான காதல்	ஆன்மா இறைவனிடம் கொள்ளும் காதல்
தோழியின் பேச்சு	செவிலிக்கும் தலைவனுக்கும் கூறுதல்	இறைவனிடம் முறையிடுதல் / தாய்க்கு உணர்த்துதல்
துயர் நிலை	பிரிவாற்றாமை (பசலை)	திருவருள் பெறாத ஏக்கம்
இறுதிப் பயன்	இன்பமான இல்லறம்	இறைவனுடன் கலக்கும் பேரின்பம்

சங்க இலக்கியத்தில் தோழி என்பவள் ஒரு மானுடத் துணைவி. ஆனால் தேவாரத்தில் அவள் 'திருவருள் சக்தியின்' (Divine Power of Grace) குறியீடாகப் பரிணமிக்கிறாள். தலைவி (உயிர்) தன் அகங்காரத்தைத் துறந்து 'தன்னை மறக்கும்' நிலையைத் தோழி போற்றிப் பாடுகிறாள்.

8. முடிவுகள்: தோழி கூற்றின் இன்றியமையாமை

தேவாரத்தில் தோழி கூற்று என்பது வெறும் இலக்கிய அலங்காரம் அல்ல; அது ஒரு மெய்யியல் தேடலின் வெளிப்பாடு. இவ்வாய்வின் மூலம் பின்வரும் முடிவுகள் எட்டப்படுகின்றன:

1. **இணைப்புப் பாலம்:** தோழி என்பவள் இறைவனுக்கும் ஆன்மாவிற்கும் இடையிலான ஒரு தவிர்க்க முடியாத பிணைப்பாகச் செயல்படுகிறாள். ஆன்மா இறைவனை அடையத் துடிக்கும் போது, அதற்குச் சாட்சியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் அவள் அமைகிறாள்.

2. **ஆசாரியத் தன்மை:** சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் தோழி என்பவள் ஒரு குருவின் அல்லது ஆசாரியரின் பிரதிநிதியாகத் திகழ்கிறாள். ஆன்மாவின் பக்குவ நிலையைத் தலைவனுக்குத் தெரிவிப்பதன் மூலம் அவள் அருளாட்சிக்கு வழிவகுக்கிறாள்.

3. **மரபு மாற்றம்:** சங்க இலக்கியத்தின் அகப்பொருள் விதிகள் சிதையாமல், அவற்றுக்கு ஆன்மீகப் பொருள் வழங்கிப் பக்தி இலக்கியம் செழுமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'பித்து நிலை', 'தன்னை மறத்தல்' போன்ற உத்திகள் இதன் உச்சகட்டமாகும்.

4. **சரணாகதி:** திருநாவுக்கரசரின் பாடல்கள் ஆன்மா தன்னைத் தானாகவே இழந்து, இறைவனுடன் இரண்டறக் கலக்கும் உன்னத நிலையைத் தோழியின் பார்வையில் பதிவு செய்கின்றன.

5. **கருணையின் வெளிப்பாடு:** திருஞானசம்பந்தரின் பாடல்கள் இறைவனின் கருணையைப் பெற்றுத் தருவதில் தோழியின் பங்கை 'பரிந்துரைக்கும் சக்தியாக' (Mediatory Power) முன்னிறுத்துகின்றன.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், தேவாரத்தில் தோழி என்பவள் தலைவியையும் தலைவனையும் அதாவது உயிரையும் இறைவனையும் இணைக்கிச் சேர்ப்பவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். தேவாரத்தில் தோழிகூற்று இன்றியமையாதது. அது இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான பிணைப்பை அழகுற விளக்கும் ஒரு படிநிலையாகும்.

மேற்கோள்கள் (MLA Style - Integrated)

- அனிதா அனிலெட், த. "சங்க இலக்கியத்தில் தோழியின் ஆளுமை." *Zenodo*, 2025.
- இளவரசு, ர. "Help Rendered by Thozhi for Love Marriage." *International Research Journal of Tamil*, vol. 3, no. 1, 2020, pp. 71-81.
- சங்கர், மு. *தமிழ் பக்தி இலக்கியத்தில் நாயக - நாயகி பாவம். தமிழ் விக்கி*.
- "சைவ சித்தாந்தம் - பதி, பசு, பாசம் விளக்கம்." *சைவம்.org*.
- சிவஞானசம்பந்தர். "மழையார் மிடறா மழுவா ளுடையாய் பதிகம்." *திருமுறை 2*, பதிகம் 23.
- திருநாவுக்கரசர். "முன்னை அவனுடைய நாமாங் கேட்டாள்." *திருமுறை 6*, பதிகம் 25.
- "Tevaram: Significance and Saiva Siddhanta." *Wikipedia*.
- உமாபதி சிவம். *சிவப்பிரகாசம்*..
- "Saiva Samaya Acharyas and their Teachings." *Skandagurunatha.org*.
- "The Manifestation of Ainthinai in Sambandar's Tevaram." *Tamilmanam International Research Journal*, 2026.